

مبارزه ای جهانی برای احقاق حقوق کارگران

زینت میرهاشمی

یازدهم آذرماه هشتاد و پنج

روز اول نوامبر ۲۰۰۶، یک رویداد تاریخی در سطح جهان به وقوع پیوست. اتحادیه بین المللی سندیکاها (ITUC) به مثابه بزرگترین تشکل کارگری در جهان با نمایندگان ۳۶۰ تشکل کارگری که ۱۵۰ میلیون کارگر از ۱۵۶ کشور جهان را نمایندگی می کنند، با تشکیل کنگره موسسان اعلام موجودیت کرد.

کنگره موسسان این تشکل بین المللی کارگری به مدت سه روز در وین برگزار شد. اتحادیه ی بین المللی سندیکاها ی آزاد (ICFTU) با بیش از ۱۵۰ میلیون عضو، اتحادیه جهانی کار (WCL) با ۲۶ میلیون عضو، ۸ اتحادیه ملی، در این کنگره جهانی شرکت داشتند. بنیانگذاران این اتحادیه بین المللی هدف خود را پاسخ به ضرورت جهانی کارگران و کارمندان در مقابل جهانی سازی نئولیبرال دانسته اند. این تشکل پیوند سندیکاها و اتحادیه های بین المللی در سطح جهان و نیز گامی به سمت سازمانیابی مبارزه ای جهانی برای احقاق حقوق کارگران و تاثیر بر روند جهانی سازی خواهد بود.

« گای رایدر Guy Ryder » دبیر کل اتحادیه بین المللی در رابطه با موضوع تاسیس این نهاد گفت: «در حالی که اقتصاد جهانی شده است مزدبگیران (کارگران و کارمندان) نیز باید جهانی شوند.» وی تشکیل اتحادیه های بین المللی را برای نمایندگی موثر و دفاع از حقوق و منافع کارگران و کارمندان در اقتصاد جهانی، ضروری دانست. وی در سخنرانی خود در کنگره موسس این اتحادیه در وین گفت: «کنگره ای که امروز در آن شرکت داریم، یک رویداد تاریخی است. تشکل جدید نماینده حقیقی کارگران و کارمندان و متحدترین اتحادیه ی سندیکایی در تاریخ خواهد بود...» وی در رابطه با ضرورت تشکیل این اتحادیه گفت: « ما به یک جنبش گسترده ی سندیکایی در سطح بین المللی نیاز مندیم که بتواند به چالشهای رو به گسترش روند جهانی شدن پاسخ دهد.»

رودلف هونستورفر، رهبر اتحادیه ی کارگری اتریش در سخنان خود در این کنگره گفت: «اقتصاد مدتهاست که جهانی شده و حال این کارگران و کارمندان هستند که باید جهانی شوند.» وی همچنین گفت: «ما شبکه ی سندیکاها و اتحادیه ها را در سطح جهان به یکدیگر پیوند می دهیم تا بتوانیم با یکدیگر و به طور متحد وارد عمل شویم.»

تشکیل این نهاد بین المللی کارگری گامی در راستای مبارزه با جهانی سازی نئولیبرال و نقطه عطفی در آغاز قرن بیست و یکم در مبارزه کارگران و زحمتکشان در سطح جهان خواهد بود. یکی از کارکردهای پایه ای این نهاد کارگری، پیوستگی مبارزه کارگران به ویژه در کشورهای پیرامونی که در برابر یورش لجام گسیخته و توحش سرمایه داری بی رحمانه به لشکر فقیران افزوده می شوند، است. دفاع از حقوق زنان کارگر که تبعیض جنسیتی به تبعیض شغلی یاری می دهد در سرلوحه چنین ابتکار کارگری باید قرار گیرد تا بتواند رهاوردی موثر در پیکار طبقاتی کارگران داشته باشد. گسترده ترین وحدت ممکن کارگران، پیکاری است در برابر تقسیمات جغرافیایی، ملی و نژادی که سرمایه داران مشوق

آن هستند. به هر صورت پیدایی این تشکل جدید به همه کارگران، مزدبگیران و کارمندان مبارک باد. به امید و تلاش برای دفاع از حقوق کارگران ایران که از اولیه ترین حقوق خود، حق تشکل یابی مستقل و اعتصاب محروم هستند، برآمدن چنین نهادی از گامهای بلند در مبارزه کارگران جهان، که کارگران ایران را هم در بر خواهد داشت، به شمار می رود.

دستگیری منصور اصانلو

منصور اصانلو، رئیس سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران، صبح یکشنبه ۲۸ آبان توسط ماموران رژیم دستگیر شد. منصور حیات غیبی و ابراهیم مددی نایب رئیسان سندیکای شرکت واحد که هنگام دستگیری منصور اصانلو همراه او بودند در هنگام اعتراض به این دستگیری مورد ضرب و شتم ماموران قرار گرفتند. مسئولان سندیکای شرکت واحد قصد داشتند برای پیگیری شکایت کارگران اخراجی سندیکا به اداره کار بروند. منصور اصانلو در دی ماه سال گذشته دستگیر و مدت ۸ ماه را در زندان گذراند و سرانجام رژیم مجبور شد زیر فشار نیروهای بین المللی وی را با وثیقه ۱۵۰ میلیون تومانی آزاد کند.

فدراسیون بین المللی حمل و نقل و کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری نسبت به دستگیری مجدد منصور اصانلو اعتراض کردند. نیروهای مدافع جنبش کارگری و فعالان نهادهای حقوق بشری در تلاش برای آزادی منصور اصانلو، دستگیری وی را محکوم کردند.

زندان برای محمود صالحی

شعبه اول بیدادگاه شهرستان سقز طی حکمی محمود صالحی را به ۴ سال زندان و جلال حسینی را به دو سال محکوم کرد.

این فعالان کارگری در راهپیمایی اول ماه مه، روز کارگر در سال ۱۳۸۳ همراه با ۵ نفر دیگر در سقز دستگیر شده بودند.

یورش نیروهای انتظامی به کارگران

به دنبال یورش وحشیانه نیروهای انتظامی به کارگران بندر دیلم واقع در بوشهر، یک کارگر کشته و کارگر دیگری زخمی شد. مردم زحمتکش در این منطقه مرزی به دنبال این جنایت، از روز شنبه ۱۴ آبان دست به اعتراض زدند. اعتراض مردم این منطقه روز یکشنبه ادامه داشته است.

رویارویی سرکوبگرانه با اعتراضهای مسالمت آمیز کارگران در دولت پاسداران شدت گرفته است. در مجلس هفتم ارتجاع موضوع برخورد خشن تر با تجمع های کارگرانی که ماههاست مزدی دریافت نکرده اند و هیچ چشم اندازی برای بهبود وضعیت خود در ساختار این رژیم نمی بینند مطرح است. کارگران در ماههای اخیر علیرغم ضرب و شتم، غیر قانونی بودن، غیر شرعی بودن اعتصاب و اعتراض، باز هم به اعتراض برخاسته اند.

عطار زاده نماینده بوشهر در مجلس هفتم در تایید کشتار کارگران می گوید: «در روز روشن و در منظر دیدگان مردم

و با عنوان مبارزه با قاچاق که هیچگونه واقعیتی ندارد، کارگران و رانندگان شاغل در اداره گمرک به رگبار گلوله بسته می شوند.» وی تایید می کند که کارگری به نام «بارونی حقیقت» با اصابت گلوله به مغزش بلافاصله جان باخته و تعداد دیگری زخمی می گردند.

کشتار کارگران بی دفاع، جنایت علیه بشریت و محکوم است. استبداد مذهبی حاکم بر ایران، بعد از کشتار روشنفکران و مبارزان، حال به خفه کردن صدای کارگران و حتا کشتار آنها دست می زند. این گونه سرکوب حرکت های مسالمت آمیز کارگری نشانه هراس رژیم از سازمانیابی و گسترش جنبش کارگری است.

در حالی که اعتراض های کارگری در بیشتر موارد به طور مشخص رژیم را زیر ضرب می گیرد، وابستگان حکومتی مثل محبوب سعی می کنند نظام را از پیکان حمله کارگران خارج کرده و رنگ دیگری به آن بدهند. وی و همقطاران در شورا های اسلامی کار، با هدف حفظ نظام، مانعی در برابر سازمانیابی مستقل کارگری و رویارویی های کارگران برای احقاق حقوقشان با کارفرمای بزرگ (دولت) هستند.

محبوب دبیر تشکل دولتی خانه کارگر، در رابطه با شدت گیری اعتصابات کارگری می گوید: «هنوز بحث در این خصوص زود است.» وی در باره بحران کارگری می گوید: «این موضوعات محدود به کارگر و کارفرماست به گونه ای که کارگران دولت را مقصر نمی دانند.» اگر شعار های کارگران در حرکت های اعتراضی شان را نگاهی اندازیم دقیقاً به نظام بر می گردد. خصوصی سازی بیش از ۸۰ درصد مالکیت دولتی و آنهم سپردن مالکیت به خودیها و آفازاده ها و رانت خواران حکومتی که بازتاب آن، فقر و تنگدستی بیشتر کارگران و نابودی واحدهای تولیدی با سابقه در ایران هستند چگونه می تواند نظام ولایت فقیه را از پیکان مبارزه کارگران دورسازد. هدف محبوبها خنثی کردن پیکار کارگران علیه قدرت جمعی یعنی قدرت سیاسی طبقه حاکم است.

مهمترین اعتراض های کارگری

روز یکشنبه ۲۱ آبان بیش از ۴۰۰ نفر از کارگران شرکت «نوشاب» در تهران در اعتراض به عدم دریافت حقوق خود دست از کار کشیده و اعتصاب کردند.

کارگران «کاعد سازی کارون» صبح روزیکشنبه ۲۱ آبان در برابر دفتر ریاست جمهوری گردهمایی اعتراضی بر پا نمودند. کارگران این واحد تولیدی به مدت ۸ ماه است که حقوقشان را دریافت نکرده اند. رویدادهای چند روز گذشته در جنبش کارگری نشان می دهد که این جنبش در مسیری به جلو جریان دارد.

روز شنبه ۷ آبان کارگران واحد ریسنجی «شاهو» واقع در سنندج در محل کار خود تحصن کردند. کارگران شرکت کننده در این تحصن به احتمال اخراج از کار و عدم دریافت حقوقشان اعتراض داشتند.

روز یکشنبه ۷ آبان تعدادی از کارگران کارخانه های شهر ری در مقابل مجلس گرد هم آمدند و به طرح تغییرات در قانون کار اعتراض کردند. کارگران در این گردهمایی شعار می دادند: «اصلاح قانون کار - اخراج کارگران قرار دادیست»، «اصلاح قانون کار - اخراج کارگران قرار دادیست».